

PLA ^ JEREMIJIN

GLAVA 1

Kako sjedi sam, posta kao udovica, grad koji bje{e pun naroda! velik me | u narodima, glava me | u zemljama potpade pod danak!

1:2 Jednako pla~e no}u, i suze su mu na obrazima, nema nikoga od svijeh koji ga ljubljahu da ga potje{i; svi ga prijatelji njegovi iznevjeri{e, posta{e mu neprijatelji.

1:3 Iseli se Juda od muke i ljutoga ropstva; sjedi me | u narodima, ne nalazi mira; svi koji ga goni{e stigo{e ga u tjesnacu.

1:4 Putovi Sionski tu`e, jer niko ne ide na praznik; sva su vrata njegova pusta, sve{tenici njegovi uzdi{u, djevojke su njegove `alosne, i sam je jedan.

1:5 Protivnici njegovi posta{e glava, neprijatelji ma je njegovijem dobro; jer ga Gospod ucvijeli za mno{tvo bezakonja njegova; djeca njegova idu u ropstvo pred neprijateljem.

1:6 I otide od k}eri Sionske sva slava njezina; i knezovi su njezini kao jeleni koji ne nalaze pa{e, idu nemo}ni pred onijem koji ih goni.

1:7 Opominje se Jerusolim u mucu svojoj i u jadu svom svijeh milina {to je imao od starine, kad pada narod njegov od ruke neprijateljeve a nikoga nema da mu pomo`e; neprijatelji gledaju ga i smiju se prestanku njegovu.

1:8 Te{ko sagrije{i Jerusolim, zato posta kao ne~ista `ena; svi koji su ga po{tovali preziru ga, jer vidje{e golotinju njegovu; a on uzdi{e, i okre}e se natrag.

1:9 Ne~istota mu bje{e na skutovima, nije mislio na kraj svoj; pao je za ~udo a nema nikoga da ga potje{i. Pogledaj, Gospode, muku moju, jer se neprijatelj ponio.

1:10 Neprijatelj pose`e rukom na sve drage stvari njegove, i on gleda kako narodi ulaze u svetinju njegovu, za koje si zapovijedio: da ne dolaze na sabor tvoj.

1:11 Sav narod njegov uzdi{e tra`e}i hljeba, daju dragocjene stvari svoje da okrijepe du{u. Pogledaj, Gospode, i vidi kako sam poni{ten.

1:12 Zar vam nije stalo, svi koji prolazite ovuda? pogledajte i vidite, ima li bola kakav je moj, koji je meni dopao, kojim me ucvijeli Gospod u dan `estokoga gnjeva svojega.

1:13 S visine pusti oganj u kosti moje, koji ih osvoji; razape mre`u nogama mojima, obori me nauznakom, pusto{i me, te po vas dan tu`im.

1:14 Svezan je rukom njegovom jaram od grijeha mojih, usukani su i do | o{e mi na vrat; obori silu moju; predade me Gospod u ruke; iz kojih se ne mogu podignuti.

1:15 Polazi Gospod sve junake moje usred mene, sazva na me sabor da potre mladi}e moje; kao gro`e u kaci izgazi Gospod djevojku k}er Judinu.

1:16 Zato ja pla~em, o~i moje, o~i moje liju suze, jer je daleko od mene utje{itelj, koji bi ukriepio du{u moju; sinovi moji propado{e, jer nadvlada neprijatelj.

1:17 Sion {iri ruke svoje, nema nikoga da ga tje{i; Gospod zapovijedi za Jakova, te ga opkoli{e neprijatelji; Jerusolim posta me | u njima kao ne~ista `ena.

1:18 Pravedan je Gospod, jer se suprotih zapovijesti njegovoj; ~ujte, svi narodi, i vidite bol moj; djevojke moje i mladi}i moji otido{e u ropstvo.

1:19 Zvah prijatelje svoje, oni me prevari{e; sve{tenici moji i starje{ine moje pomrije{e u gradu tra`e}i hrane da okrijepe du{u svoju.

1:20 Pogledaj, Gospode, jer mi je tuga, utroba mi se uskolebala, srce se moje prevr}e u meni, jer se mnogo suprotih; na polju u~ini me sirotim ma~, a kod ku}e sama smrt.

1:21 ^uju gdje uzdi{em, ali nema nikoga da me potje{i; svi neprijatelji moji ~u{e za nesre}u moju i raduju se {to si to u~inio; dove}e{ dan koji si oglasio, te }e ono biti kao ja.

1:22 Neka iza|e preda te sva zlo}a njihova, i u~ini kao {to si u~inio meni za sve grijehе moje; jer je mnogo uzdahа mojih i srce je moje `alosno.

GLAVA 2

Kako obastrije Gospod oblakom u gnjevu svom k}er Sionsku! svr`e s neba na zemlju slavu Izrailjevu, i ne opomenu se podno`ja nogu svojih u dan gnjeva svojega!

2:2 Gospod potr nemilice sve stanove Jakovljeve, razvali u gnjevu svom gradove k}eri Judine, i na zemlju obori, oskrvni carstvo i knezove njegove.

2:3 Odbi u `estokom gnjevu sav rog Izrailju, obrati natrag desnicu svoju od neprijatelja, i raspali se na Jakova kao oganj plameni, koji pro`dire sve oko sebe.

2:4 Nate`e luk svoj kao neprijatelj, podi`e desnicu svoju kao protivnik, i pobi sve {to bje{e drago o~ima; na {ator k}eri Sionske prosu kao oganj gnjev svoj.

2:5 Gospod posta kao neprijatelj; potr Izrailja, potr sve dvore njegove, raskopa sve gradove njegove, i umno`i k}eri Judinoj `alost i jad.

2:6 Razvali mu ogradu kao vrtu; potr mjesto sastancima njegovijem; Gospod vr`e u zaborav na Sionu praznike i subotu, i u `estini gnjeva svojega odbaci cara i sve{tenika.

2:7 Odbaci Gospod oltar svoj, omrze na svetinju svoju, predade u ruke neprijateljima zidove dvora Sionskih; stade ih vika u domu Gospodnjem kao na praznik.

2:8 Gospod naumi da raskopa zid k}eri Sionske, raste`e u`e, i ne odvrati ruke svoje da ne zatre, i ojadi opkop i zid, iznemogo{e skupa.

2:9 Utonu{e u zemlju vrata njezina, polomi i potr prijevornice njezine; car njezin i knezovi njezini me|u narodima su; zakona nema, i proroci njezini ne dobijaju utvare od Gospoda.

2:10 Starje{ine k}eri Sionske sjede na zemlji i mu~e, posule su prahom glavu i pripasale kostrijet; oborile su k zemlji glave svoje djevojke Jerusalimske.

2:11 I{~ilje{e mi o~i od suza, utroba se moja uskolebala, prosipa se na zemlju jetra moja od pogibli k}eri naroda mojega, jer djeca i koja sisaju obamiru na ulicama gradskim.

2:12 Govore materama svojim: gdje je `ito i vino? obamiru kao ranjenici na ulicama gradskim, i ispu{taju du{u svoju u naru~ju matera svojih.

2:13 Koga }u ti uzeti za svjedoka? s ~im }u te izjedna~iti, k}eri Jerusalimska? kaku }u ti priliku na}i, da te utje{im, djevojko, k}eri Sionska? jer je nesre}a tvoja velika kao more, ko }e te iscijeliti?

2:14 Proroci tvoji prorokova{e ti la` i bezumlje, i ne otkriva{e bezakonja tvojega da bi odvratili ropstvo tvoje; nego ti kaziva{e utvare la`ne i koje }e te prognati.

2:15 Pljeskaju rukama nad tobom svi koji prolaze, zvi`de i ma{u glavom za k}erju Jerusalimskom: to li je grad, za koji govorahu da je prava ljepota, radost svoj zemlji?

2:16 Razvaljuju usta na te svi neprijatelji tvoji, zvi`de i {krgu}u zubima govore{i: pro`drijesmo; ovo je doista dan koji ~ekasmo; do~ekasmo, vidjesmo.

2:17 U~ini Gospod {to naumi, ispuni rije~ svoju, koju kaza odavna; razori nemilice, i razveseli tobom neprijatelja, podi`e rog protivnicima tvojim.

2:18 Vi-e srce njihovo ka Gospodu: zide k}eri Sionske, poljevaj potokom suze dan i no}, ne daj sebi mira, i zjenica oka tvogega da ne staje.

2:19 Ustani, vi-i obno}; u po-etku stra`e, proljevaj srce svoje kao vodu pred Gospodom, podi` i k njemu ruke svoje za du{u djece svoje koja obamiru od gladi na uglovima svojih ulica.

2:20 Pogledaj, Gospode, i vidi, kome si ovako u~inio. Eda li `ene jedu porod svoj, djecu koju nose u naru~ju? eda li se ubija u svetinji Gospodnjoj sve{tenik i prorok?

2:21 Le`e na zemlji po ulicama djeca i starci, djevojke moje i mladi}i moji pado{e od ma~a, pobio si ih u dan gnjeva svojega i poklao ne `ale}i.

2:22 Sazvao si kao na praznik strahote moje ot-svuda, i u dan gnjeva Gospodnjega niko ne ute~e niti osta. Koje na ruku nosih i othranih, njih mi neprijatelj moj pobi.

GLAVA 3

Ja sam ~ovjek koji vidjeh muku od pruta gnjeva njegovoga.

3:2 Odvede me i opravi me u tamu a ne na vidjelo.

3:3 Samo se na me obra}a, obra}a ruku svoju po vas dan.

3:4 U~ini, te mi ostarje tijelo i ko`a, potr kosti moje.

3:5 Zazida me, i opto~i me `u~ju i mukom.

3:6 Posadi me u tamu kao umrle odavna.

3:7 Ogradi me da ne iza|em, i metnu na me te{-ke okove.

3:8 Kad vi~em i vapijem, odbija molitvu moju.

3:9 Zagradi putove moje tesanijem kamenom, i prevrati staze moje.

3:10 Posta mi kao medvjed u zasjedi, kao lav u potaji.

3:11 Pomete putove moje, i razdrije me, i uni{ti me.

3:12 Nate`e luk svoj, i metnu me strijeli za bilje-gu.

3:13 Ustrijeli me u bubrege strijelama iz tula svojega.

3:14 Postah potsmijeh svemu narodu svojemu i pjesma njihova po vas dan.

3:15 Nasiti me gor-inom, opoji me pelenom.

3:16 Polomi mi zube kamenjem, uvali me u pepeo.

3:17 Udaljio si du{u moju od mira, zaboravih dobro.

3:18 I rekoh: propade sila moja i nadanje moje od Gospoda.

3:19 Opomeni se muke moje i jada mojega, pelena i `u-i.

3:20 Du{a se moja opominje bez prestanka, i poni{tila se u meni.

3:21 Ali ovo napominjem srcu svojem, te se nadam:

3:22 Milost je Gospodnja {to ne izgibosmo sa-svijem, jer milosr|a njegovoga nije nestalo.

3:23 Ponavlja se svako jutro; velika je vjera tvo-ja.

3:24 Gospod je dio moj, govori du{a moja; zato }u se u njega uzdati.

3:25 Dobar je Gospod onima koji ga ~ekaju, du{i, koja ga tra`i.

3:26 Dobro je mirno ~ekati spasenje Gospodnje.

3:27 Dobro je ~ovjeku nositi jaram za mladosti svoje.

3:28 Sam }e sjedjeti i mu~ati, jer Bog metnu breme na nj.

3:29 Metnu}e usta svoja u prah, eda bi bilo na-danja.

3:30 Podmetnu}e obraz svoj onome koji ga bije, bi}e sit sramote.

3:31 Jer Gospod ne odbacuje za svagda.

3:32 Jer ako i ucvijeli, opet }e se i smilovati radi mno{tva milosti svoje.

3:33 Jer ne mu-i iz srca svojega ni cvijeli sinova ~ovje~jih.

3:34 Kad gaze nogama sve su`nje na zemlji,

3:35 Kad izvr}u pravicu ~ovjeku pred vi{njim,

3:36 Kad ~ine krivo ~ovjeku u parnici njegovoj, ne vidi li Gospod?

3:37 Ko je rekao {to i zbito se, a Gospod da nije zapovjedio?

3:38 Ne dolaze li i zla i dobra iz usta vi{njega?

3:39 Za{to se tu`i ~ovjek `iv, ~ovjek na kar za grijehe svoje?

3:40 Pretra`imo i razgledajmo pute svoje, i povratimo se ka Gospodu.

3:41 Podignimo srce svoje i ruke k Bogu na nebesima.

3:42 Zgrije{ismo i nepokorni bismo; ti ne pra{-ta{.

3:43 Obastro si se gnjevom, i goni{ nas, ubija{ i ne `ali{.

3:44 Obastro si se oblakom da ne prodre molitva.

3:45 Na-inio si od nas smetli{te i odmet usred tih naroda.

3:46 Razvaljuju usta svoja na nas svi neprijatelji na{i.

3:47 Strah i jama zadesi nas, pusto{enje i zatiranje.

3:48 Potoci teku iz o-iju mojih radi pogibli k}eri naroda mojega.

3:49 O-i moje liju suze bez prestanka, jer nema odmora,

3:50 Dokle Gospod ne pogleda i ne vidi s neba.

3:51 Oko moje mu-i mi du{u radi svijeh k}eri grada mojega.

3:52 Tjeraju me jednako kao pticu neprijatelji moji ni za {to.

3:53 Svali{e u jamu `ivot moj i nabaca{e kamenje na me.

3:54 Do|e mi voda svrh glave; rekoh: pogiboh!

3:55 Prizivah ime tvoje, Gospode, iz jame naj-dublje.

3:56 Ti ~u glas moj; ne zatiskuj uha svojega od uzdisanja mojega, od vike moje.

3:57 Pristupao si kad te prizivah, i govorio si: ne boj se.

3:58 Raspravljao si, Gospode, parbu du{e moje, i izbavljao si `ivot moj.

3:59 Vidi{, Gospode, nepravdu koja mi se ~ini; raspravi parbu moju.

3:60 Vidi{ svu osvetu njihovu, sve {to mi misle.

3:61 ^uje{ rug njihov, Gospode, sve {to mi misle,

3:62 [to govore oni koji ustaju na me i {to nami{laju protiv mene po vas dan.

3:63 Vidi, kad sjedaju i kad ustaju, ja sam im pjesma.

3:64 Plati im, Gospode, po djelima ruku njihovih.

3:65 Podaj im uporno srce, prokletstvo svoje.

3:66 Goni ih gnjevom, i istrijebi ih ispod nebesa Gospodnjih.

GLAVA 4

Kako potamnje zlato, promijeni se ~isto zlato? Kamenje je od svetinje razmetnuto po uglovima svijeh ulica.

4:2 Dragi sinovi Sionski, cijenjeni kao naj-istije zlato, kako se cijene zemljani sudovi, kao djelo ruku lon-arevijeh!

4:3 I zvijeri isti~u sise svoje i doje mlad svoju, a k}i naroda mojega posta nemilostiva kao noj u pustinji.

4:4 Jezik djetetu koje sisa prionu za grlo od `e|i; djeca i{tu hljeba, a nema nikoga da im lomi.

4:5 Koji je |ahu poslastice, ginu na ulicama; koji odrasto{e u skerletu, valjaju se po bunji{tu.

4:6 I kar koji dopade k}eri naroda mojega ve}i je od propasti koja dopade Sodomu, koji se zatr u ~asu i ruke se ne zabavi{e oko njega.

4:7 Nazireji njezini bjehu ~istiji od snijega, bje-lji od mlijeka; tijelo im bje{e crvenije od dragoga kamenja, glatki kao safir.

4:8 A sada im je lice crnje od uglja, ne poznaju se na ulicama; ko`a im se priljepila za kosti, osu{ila se kao drvo.

4:9 Bolje bi onima koji su pobijeni ma-em nego onima koji mru od gladi, koji izdi{u ubijeni od nesta{ice roda zemaljskoga.

4:10 Svojim rukama `ene `alostive kuha{e djecu svoju, ona im bi{e hrana u pogibli k}eri naroda mojega.

4:11 Navr{i Gospod gnjev svoj, izli `estoki gnjev svoj, i raspali oganj na Sionu, koji mu pro`-drije temelje.

4:12 Ne bi vjerovali carevi zemaljski i svi stanovnici po vasiljenoj da }e neprijatelj i protivnik u{i na vrata Jerusalemska.

4:13 Ali bi za grijeh proroaka njegovijeh i za bezakonja sve{tenika njegovijeh, koji proljevahu krv pravedni~ku usred njega.

4:14 Lutahu kao slijepci po ulicama, kaljaju se krvlju, koje ne mogahu da se ne doti~u haljinama svojim.

4:15 Odstupite, ne~isti, vi~u im, odstupite, odstupite, ne dodijevajte se ni~ega. I odlaze i skitaju se; i me|u narodima se govori: ne}e se vi{e staniti.

4:16 Gnjev Gospodnji rasija ih, ne}e vi{e pogledati na njih; ne po{tuju sve{tenika, nijesu `alostivi na starce.

4:17 Ve} nam o~i i{-ilje{e izgledaju}i pomo} zaludnu; ~ekasmo narod koji ne mo`e izbaviti.

4:18 Vrebaju nam korake, da ne mo`emo hoditi po ulicama svojim, pribli`i se kraj na{, navr{i{e se dani na{i, do|e kraj na{.

4:19 Koji nas goni{e, bijahu lak{i od orlova nebeskih, po gorama nas goni{e, u pustinji nam zasjeda{e.

4:20 Disanje nozdara na{ih, pomazanik Gospodnji, za kojega govorasmo: da }emo `ivjeti pod sjenom njegovijem me|u narodima, uhvati se u jame njihove.

4:21 Raduj se i veseli se, k}eri Edomska, koja `ivi{ u zemlji Uzu! do}i }e do tebe ~a{a, opi}e{ se, i otkri}e{ se.

4:22 Svr{i se kar za bezakonje tvoje, k}eri Sionska; ne}e te vi{e voditi u ropstvo; pohodi}e tvoje bezakonje, k}eri Edomska, otkri}e grijeh tvoje.

GLAVA 5

Opomeni se, Gospode, {to nas zadesi; pogledaj i vidi sramotu na{u.

5:2 Na{ljedstvo na{e privali se tu|incima, domovi na{i inostrancima.

5:3 Postasmo sirote, bez oca, matere na{e kao udovice.

5:4 Svoju vodu pijemo za novce, svoja drva kupujemo.

5:5 Na vratu nam je jaram, i gone nas; umoreni nemamo odmora.

5:6 Pru`amo ruku k Misircima i Asircima, da se nasitimo hljeba.

5:7 Oci na{i zgrije{i{e, i nema ih, a mi nosimo bezakonja njihova.

5:8 Robovi nam gospodare, nema nikoga da izbavi iz ruku njihovijeh.

5:9 Sa strahom za `ivot svoj od ma~a u pustinji donosimo sebi hljeb.

5:10 Ko`a nam pocrnje kao pe} od ljute gladi.

5:11 Sramote `ene na Sionu i djevojke po gradovima Judinijem.

5:12 Knezove vje{aju svojim rukama, ne po{tuju lica stara~koga.

5:13 Mladi}e uzimaju pod `rvnje, i djeca padaju pod drvima.

5:14 Staraca nema vi{e na vratima, ni mladi}a na pjevanju.

5:15 Nesta radosti srcu na{emu, igra na{a pretvori se u `alost.

5:16 Pade vijenac s glave na{e; te{ko nama, {to zgrije{ismo!

5:17 S toga je srce na{e `alosno, s toga o~i na{e potamnje{e,

5:18 Sa gore Siona, {to opustje, i lisice idu po njoj.

5:19 Ti, Gospode, ostaje{ dovijeka, prijesto tvoj od koljena do koljena.

5:20 Za{to ho}e{ da nas zaboravi{ dovijeka, da nas ostavi{ zadugo?

5:21 Obrati nas, Gospode, k sebi, i obrati}emo se; ponovi dane na{e kako bijahu prije.

5:22 Jer eda li }e{ nas sa svijem odbaciti i gnjeviti se na nas veoma?